

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: V. Š., bytem S., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení*, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 25.10.2016 proti rozhodnutí žalované ze dne 1.9.2016 č.j. X o starobní důchod,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 1.9.2016 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 14.3.2016 se **z r u š u j í** a věc se **v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

*Včasnou žalobou ze dne 25.10.2016 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 1.9.2016 č.j. X, jelikož jeho žádost podaná dne 7.10.2015 o starobní důchod před dosažením důchodového věku, který žádal přiznat ke dni 2.2.2016, byla zamítnuta rozhodnutím ze dne 14.3.2016 z důvodu, že nesplňuje podmínku potřebné doby pojištění a z připojeného osobního listu důchodového pojištění (dále jen **OLDP**) vyplynulo, že chybí doklady k doložení doby od 1.11.1972 do 1.1.1990. Žalobce podal proti rozhodnutí ze dne 14.3.2016 námitky a požádal i o odstranění tvrdosti zákona, protože v chybějící době byl zaměstnán v JZD Sokolovo Kounice (dále jen **JZD**) jako automechanik-opravář a doložil čestné prohlášení svědků V. K. aj. Č. a dodatečně i Ing. V. K. (*předseda JZD*) a Ing. L. K. (*ekonom JZD*), kteří mu potvrdili dobu, kdy byl v JZD zaměstnán; kromě toho doložil i další doklady (*dohoda o dočasném užívání bytu ze dne 7.12.1977, svářečský průkaz, žádost o poskytnutí příspěvku na výstavbu ze dne 5.6.1978 a lékařské zprávy*), z nichž vyplývá, že*

v uvedenou dobu byl zaměstnán v JZD. Dále uvedl, že se jeho rodina 3x stěhovala a při stěhování se doklady (např. *pracovní smlouva, výplatní pásky*) ztratily a on věřil, že doklady budou uloženy v archivu ČSSZ nebo v archivu dnes již zaniklého JZD. ČSSZ však konstatovala, že dokumenty jím doložené nasvědčují tomu, že byl zaměstnán v JZD, nicméně že mu nemůže být započtena doba pojištění, neboť samostatné prokázání existence členství v JZD k tomu nepostačuje a k dispozici nejsou žádné rozhodné údaje svědčící o splnění dříve platných podmínek účasti na pojištění. Dále poukázal na to, že v době komunistického režimu nezaměstnanost byla nezákonná, jednalo se o trestný čin příživnictví postižitelný odnětím svobody - vězení pro každého, kdo byl bez práce. Pakliže doklady jím doložené nasvědčují skutečnosti, že byl skutečně zaměstnán v JZD, nebyl důvod ze strany administrativních zaměstnanců JZD nedodržovat tehdy platný zákon o sociálním zabezpečení družstevních rolníků a ani to nebylo možné, protože každé dva roky probíhala v JZD ze strany příslušné správy sociálního zabezpečení kontrola. Archiv, ze kterého by bylo patrné, že odpracoval stanovený počet pracovních dní v každém kalendářním roce, se nedochoval, ale všechny indicie svědčí v jeho prospěch; administrativní pracovníce, které měly za povinnost doklady archivovat, zřejmě řádně neplnily své povinnosti, na což on nyní doplatil. Sám se dotazoval v komerční spisovně Profit I s.r.o., Státní meziarchiv Želetice a dále se dotazoval ve Státním oblastním archivu v Plzni, ale bylo mu sděleno, že se žádné doklady nedohledaly. Také uvedl, že v době 2.4.1973 - 29.3.1975 vykonával základní vojenskou službu a dále je v jeho vojenské knížce zaznamenáno cvičení v době od 3.5. do 23.5.1983 a od 13.2. do 12.3.1987. Závěrem požadoval zrušení napadeného rozhodnutí a také, aby soud uložil žalované, aby znovu rozhodla o jeho žádosti o starobní důchod s přihlédnutím k době pojištění v letech od 1.11.1972 do 1.1.1990 včetně započtení základní vojenské služby a cvičení. (*K žalobě byla připojena kopie napadeného rozhodnutí s dalšími listinami.*)

*Napadeným rozhodnutím ze dne 1.9.2016 žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 14.3.2016, kterým byla zamítnuta jeho žádost o starobní důchod pro nesplnění podmínek § 31 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**). V odůvodnění rozhodnutí ze dne 1.9.2016 bylo zdůrazněno, že námitkám nebylo vyhověno, protože dokumenty doložené žalobcem sice nasvědčují jeho členství v JZD, nicméně mu na jejich základě nemůže být započtena doba pojištění, neboť samotné prokázání existence členství v JZD k tomu nepostačuje, musí být prokázáno odpracování stanoveného počtu minima pracovních dnů v každém posuzovaném kalendářním roce, což z těchto dokumentů prokázáno není. Stejně tak čestné prohlášení svědků o době činnosti v JZD nelze považovat za dostatečné, pokud nejsou o této činnosti k dispozici žádné rozhodné údaje svědčící o splnění dříve platných podmínek účasti na pojištění. Nelze předpokládat, že údaje potřebné pro splnění tehdejších podmínek platných pro účast na pojištění v JZD (tj. výše stanovených jednotek, jejich odpracování, omluvení neodpracování apod.) by mohly být svědkům objektivně známy. Důchodový věk 63 let a 2 měsíce dosáhne žalobce dne X. a potřebná doba pojištění pro nárok na starobní důchod proto činí 33 let, případně 30 let doby pojištění uvedené v § 11 a § 13 odst. 1 zákona. Takto stanovená potřebná doba pojištění je rozhodná i pro stanovení potřebné doby pojištění pro vznik nároku na starobní důchod před dosažením důchodového věku. Ke dni 2.2.2016, od něhož žádá přiznání starobního důchodu, získal žalobce pouze 27 roků a 309 dnů pojištění, přičemž potřebná doba pojištění pro vznik nároku na starobní důchod činí 33 let. Doby pojištění uvedené v § 11 a §*

13 odst. 1 zákona získal žalobce pouze v rozsahu 23 roků a 257 dnů, přičemž potřebný rozsah této doby pojištění pro vznik nároku na starobní důchod je 30 let.

Také bylo uvedeno, že v namítaném období od 1.11.1972 do 1.1.1990 bylo sociální pojištění družstevních rolníků upraveno zákonem č. 103/1964 Sb., *o sociálním zabezpečení družstevních rolníků*, s účinností od 1.1.1976 pak zákonem č. 121/1975 Sb., *o sociálním zabezpečení*, a prováděcí vyhláškou č. 128/1975 Sb. Dle § 39 odst. 1 a 2 zákona č. 103/1964 Sb. se dobou pracovní činnosti rozumí doba započitatelná podle předpisů o důchodovém pojištění členů jednotných zemědělských družstev a doba důchodového zabezpečení podle předpisů o sociálním zabezpečení družstevních rolníků s tím, že kalendářní roky, v nichž družstevník neodpracoval bez vážného důvodu aspoň počet pracovních dnů stanovený prováděcími předpisy, se nezapočítávají pro vznik nároku na dávky důchodového zabezpečení. Rozsah pracovní činnosti potřebné pro zápočet kalendářního roku v důchodovém zabezpečení družstevních rolníků byl upraven vyhláškou č. 195/1964 Sb. Podle § 1 odst. 1 této vyhlášky kalendářní rok, v němž družstevník bez vážného důvodu neodpracoval a) v rostlinné výrobě v horské nebo bramborářsko-ovesné oblasti aspoň 130 pracovních dnů, nebo b) v rostlinné výrobě v některé jiné oblasti aspoň 160 pracovních dnů, nebo c) v živočišné výrobě aspoň 240 pracovních dnů, se nezapočítává pro vznik nároku na důchod ani pro jeho výši. Podle odst. 2 tohoto paragrafu pracoval-li družstevník po část kalendářního roku v živočišné výrobě a po část kalendářního roku v rostlinné výrobě, započítává se kalendářní rok pro vznik nároku na důchod a pro jeho výši, jen odpracoval-li v něm aspoň 240 pracovních dnů; tento počet se snižuje o 9 dnů za každý měsíc, po který družstevník pracoval v rostlinné výrobě v horské nebo bramborářsko-ovesné oblasti, nebo o 7 dnů za každý měsíc, po který družstevník pracoval v rostlinné výrobě v některé jiné oblasti. Vykonával-li družstevník se souhlasem družstva jinou pracovní činnost (např. v melioračním družstvu, v přidružené výrobě), započítávají se dny této pracovní činnosti do potřebného počtu odpracovaných dnů. Také po 1.1.1976 byl zápočet kalendářního roku podmíněn splněním stanoveného rozsahu činnosti a počtem odpracovaných dnů.

Rovněž bylo poukázáno na § 8 odst. 3 zákona č. 100/1988 Sb., *o sociálním zabezpečení*, ve znění účinném do 31.12.1995, dle něhož se členství v jednotném zemědělském družstvu a v zemědělském družstvu hodnotí jako zaměstnání, pokud zakládalo zabezpečení v nemoci podle předpisů o zabezpečení v nemoci členů jednotných zemědělských družstev. Členství v jednotném zemědělském družstvu před 1.10.1988 se hodnotí jako zaměstnání, jestliže pracovní činnost v něm zakládala důchodové zabezpečení podle předpisů platných před tímto dnem. Oproti jiným druhům zaměstnání je tedy úprava členství v JZD odlišná, neboť již samotné citované ustanovení § 8 odst. 3 zákona č. 100/1988 Sb. podmiňuje hodnocení členství v JZD jako doby zaměstnání splněním dalších podmínek upravených předpisy důchodového zabezpečení. Samotné prokázání existence členství v JZD tudíž nepostačuje k tomu, aby tato doba mohla být hodnocena jako doba zaměstnání.

Žalovaná v rámci řízení o námitkách provedla šetření za účelem zajištění dokladů prokazujících v případě žalobce splnění podmínek účasti na pojištění v JZD v letech 1972 až 1990. Dle informací, které obdržela od Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Nymburk, se JZD Sokolovo Kounice rozdělilo v roce 1993 na dvě organizace - ZD Kounice a Družstvo Hořany, přičemž však tyto organizace nejsou nástupci již zaniklého JZD Sokolovo Kounice. Dle sdělení některých bývalých členů družstva existovala v JZD Kounice do roku 1993 tzv. přidružená výroba, kde žalobce pravděpodobně pracoval. Tato výroba

zanikla se zánikem JZD Sokolovo Kounice. Zaměstnanci přidružené výroby, u kterých byl ukončen pracovní poměr (*pravděpodobně i žalobce, který svou činnost v JZD Kounice ukončil v roce 1990*), nebyli převedeni do žádného z uvedených družstev a není ani známo, do kterého archivu byly všechny doklady z tzv. přidružené výroby uloženy. Žalovaná kontaktovala i Ing. A. V., který byl dle záznamů v obchodním rejstříku dohledán jako poslední předseda JZD Sokolovo Kounice, který sdělil, že nemá k dispozici žádné doklady nebo dokumenty z předmětného období, není mu ani známo, kde by je bylo možné získat, neboť objekty tehdy užívané družstvem byly v rámci restitucí předány oprávněným vlastníkům; usnesením členské schůze v lednu 1991 se JZD rozdělilo na pět nových družstev a zaniklo bez likvidace, v nových družstvech ještě později proběhla transformace. Dále byl osloven Ing. V. K., který učinil svědecké prohlášení ve věci žalobce a potvrdil, že tento byl v uvedených letech členem JZD, ale žádné personální doklady však nemá k dispozici, neboť zůstaly v JZD; dále sdělil, že k čestnému prohlášení ho opravňuje skutečnost, že v JZD působil od roku 1974 do roku 1982 jako místopředseda družstva a následně do roku 1986 jako předseda družstva. Vzhledem k tomu, že jako další zaměstnání žalobce v době od 2.1.1990 je v evidenci ČSSZ doloženo zaměstnání u státního podniku Lesy České republiky, Lesního závodu v Kašperských Horách, Dopravně - mechanizačního střediska Hartmanice, obrátila se žalovaná také na Lesy ČR, Lesní správu Železná Ruda, se žádostí o prověření personálních materiálů žalobce, zda se v nich nenachází nějaký doklad o jeho předchozím zaměstnání u JZD (*například zápočtový list*), ale dle odpovědi veškeré personální materiály zaměstnanců Lesního závodu Kašperské Hory byly předány Státnímu oblastnímu archivu v Plzni, který ve svém vyjádření uvedl, že v osobní složce žalobce nejsou dochovány jakékoliv doklady o předchozím zaměstnání v JZD. Také Státní okresní archiv Nymburk uvedl, že neeviduje žádné dokumenty z činnosti JZD. I společnost Proagro Nymburk sdělila, že ZD Kounice bylo jednou ze zakládacích organizací této společnosti, nicméně však tato společnost není právním nástupcem ZD Kounice a toto družstvo nikdy nebylo součástí této společnosti. Šetřením provedeným na Ministerstvu zemědělství ČR bylo zjištěno, že se zde nenachází požadované personální dokumenty žalobce z činnosti u JZD. Závěrem bylo ještě uvedeno, že žádost o odstranění tvrdosti zákona bude předmětem dalšího řízení.

Předcházejícím rozhodnutím č.j. X ze dne 14.3.2016 žalovaná zamítla žádost žalobce o starobní důchod pro nesplnění podmínek § 31 zákona a jeho nedílnou součástí byl i OLDP aprobovaný dne 8.3.2016, dle něhož celková doba pojištění do 2.2.2016 činí 10.164 dnů pojištění, tj. 27 roků a 309 dnů, přičemž má vykázanu dobu pojištění od 1.9.1969 do 31.10.1972 a poté až od 2.1.1990 do 2.2.2016.

Podáním doručeným zdejšímu soudu dne 23.2.2017 sdělil žalobce kontakty na jeho spolupracovníky v JZD i místo získání písemných dokladů týkajících se předmětné doby.

Žalovaná dne 23.2.2017 ve svém vyjádření k žalobě doručené jí dne 1.12.2016 uvedla mimo jiné, že nadále trvá na svém rozhodnutí ze dne 1.9.2016 i přes čestné prohlášení svědků V. K. a J. Č., kteří mají spornou dobu pojištění v plném rozsahu prokázanou evidenčními listy důchodového zabezpečení (dále jen **ELDZ** či **ELDP**), neboť k tomuto důkazu se přiklonit nemůže, jelikož pouhé členství v družstvu nezakládalo účast na nemocenském pojištění, třebaže člen družstva měl právo na podíl na zisku nebo odměnu za práci. Rozhodujícím

faktorem pro dané posouzení bylo buď dosažení určeného minimálního započitatelného příjmu v kalendářním měsíci, nebo odpracování určeného minimálního počtu dnů v kalendářním roce. K průkaznosti těchto hodnot jsou žalobcem předložené důkazy, kterými je čestné prohlášení svědků a další písemnosti žalobcem předložené (*Dohoda o dočasném užívání bytu, svářečský průkaz, žádost o poskytnutí příspěvku na výstavbu, zpráva ošetřujícím lékařem*), důkazy zcela nedostatečnými, neboť prokazují nanejvýš skutečnost, že žalobce pracoval ve sporné době pojištění v JZD Sokolovo Kounice. V žádném případě však nemohou prokázat rozsah pracovních dnů v jednotlivých kalendářních letech nebo výši započitatelného příjmu v jednotlivých kalendářních měsících. Nemohou tedy prokázat účast žalobce na nemocenském a následně důchodovém pojištění. Pouze pravidelné měsíční vedení záznamů o činnosti žalobce v uvedeném JZD v období od 1.11.1972 do 1.1.1990 může prokázat, zda-li lze tuto dobu za dobu pojištění považovat, k takovému konstatování je proto příslušné pouze JZD. Žalovaná chápe pohnutky žalobce, nicméně za takto zjištěného skutkového stavu se jeho tvrzení prokázat nepodařilo. Dále žalovaná uvedla, že důchodové pojištění zaměstnanců v době, jejíž započtení se žalobce dovolává (od 1.11.1972 do 1.1.1990) upravoval zákon č. 101/1964 Sb., *o sociálním zabezpečení* (od 1. 7. 1964), zákon č. 121/1975 Sb., *o sociálním zabezpečení* (od 1.1.1976) a zákon č. 100/1988 (od 1.10.1988). Odkázala také na § 6 odst. 1 písm. b) a § 8 odst. 2 a 3 zákona č. 100/1988 Sb., § 52 odst. 1 a 2 zákona č. 90/1988 Sb., *o zemědělském družstevnictví*, § 28 odst. 1, 2, 5 a 6 vyhlášky č. 165/1979 Sb., *o nemocenském pojištění některých pracovníků*, i § 1 odst. 1 vyhlášky č. 195/1964 Sb., *o rozsahu pracovní činnosti potřebné pro zápočet kalendářního roku v důchodovém zabezpečení družstevních rolníků*, které citovala.

Ze zasláního dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že údaje uvedené v odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 1.9.2016 i ve vyjádření žalované ze dne 23.2.2017 odpovídají obsahu spisu; napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 26.9.2016. Dále ze spisu vyplývá, že žalovaná skutečně rozsáhle pátrala v řízení o námitkách po dokladech, které by prokázaly dobu pojištění žalobce v předmětném období, avšak bez kladného výsledku (*na založených ELDZ spolupracovníků žalobce V. K. a J. Č. v části „Ověření pracovníkem ONV“ od r. 1964 a naposledy v roce 1977 uvedena zkratka Kub.*). Rovněž dne 19.10.2016 byla zaslána prostřednictvím OSSZ Klatovy jí ověřená kopie „Vojenské knížky“, dle níž žalobce vykonal od 2.4.1973 do 28.3.1975 vojenskou základní službu a poté vojenská cvičení od 3. do 23.5.1983 a od 13.2. do 12.3.1987. Žalobce dne 11.11.2016 prostřednictvím OSSZ Klatovy zaslal ČSSZ neověřené kopie „POTVRZENÍ O ZAMĚSTNÁNÍ“ vydané organizací LESY ČR s.p., Lesní závod v Kašperských Horách, Dopravně mechanizační středisko, 341 81 Hartmanice (dále jen **Lesy ČR**), ze dne 31.3.1994, kde pracoval po ukončení zaměstnání v JZD, a „POTVRZENÍ O ZAMĚSTNÁNÍ“ vydané firmou Antonín Rüchl a synové s.r.o., Sklárna Anín, ze dne 30.3.1995 i „Příhlášku nároku na přídatky na děti“, dle níž mu byly vypláceny uvedeným JZD do 31.12.1989 a do 30.3.1995 uvedenou sklárnou i další listiny nevztahující se k JZD. Založena je i žádost žalobce sepsaná dne 7.10.2015 o starobní důchod předčasný od 2.2.2016 a OLDP zpracovaný dne 7.3.2016, v němž má vykázanu dobu pojištění od 1.9.1969 do 31.10.1972 a od 2.1.1990 nepřetržitě až 30.11.2013, od 1.4.2014 do 31.3.2015 a poté od 5.10.2015 do 1.2.2016.

Ze sdělení Státního oblastního archivu v Plzni ze dne 22.2.2017 vyplývá, že nemá k dispozici doklady nutné pro starobní důchod žalobce, připojen byl Úplný výpis

z obchodního rejstříku, vedeného Městským soudem v Praze, oddíl DrXC VII, vložka 831, v němž je uvedeno, že JZD v Kounicích bylo zapsáno 26.5.1953, ke dni 1.1.1974 se sloučilo s JZD „Sokolovo“ ve Vykání, od 28.6.1974 se jednalo o JZD SOKOLOVO se sídlem v Kounicích, ke dni 1.1.1978 se sloučilo s JZD „Rudá záře“ v Tatcích.

Dotazem soudu dne 27.2.2017 bylo u pracovnice OSSZ Nymburk Z. R. zjištěno, že na tehdejší ONV Nymburk, odbor sociálního zabezpečení, pracovala od 15.8.1985 a potvrdila, že zkratku Kub. vyskytující se na evidenčních listech spolupracovníků (J. Č. a V. K.) žalobce V. Š. založených v dávkovém spisu vedeném žalovanou ohledně žalobce používala paní K., „letitá pracovnice ONV“, která byla až přepečlivá a každoročně na začátku roku kontrolovala všechny údaje v evidenčních listech pracujících i v JZD Kounice, takže se dá říci, že po kontrole bylo vše v naprostém souladu s tehdejšími platnými předpisy. Dále uvedla, že jméno žalobce je jí známo z nedávné doby, protože i na OSSZ Nymburk se hledalo, zda nejsou k dispozici jakékoli doklady o zaměstnání jmenovaného v JZD Kounice, ale nic se nenašlo, jelikož skartační doby již dávno uplynuly.

Dne 6.3.2017 byla zdejšímu soudu doručena od Ing. D. J., H.K., správce konkurzní podstaty firmy Antonín Rückl a synové s.r.o., vyžádaná *úředně ověřená kopie „POTVRZENÍ O ZAMĚSTNÁNÍ“*, které vydala dne 31.3.1994 organizace LESY ČR s.p., Lesní závod v Kašperských Horách, Dopravně mechanizační středisko, 341 81 Hartmanice (*doba pracovněprávního vztahu: 2.1.1990 – 31.3.1994, celková délka zaměstnání 21 roků 165 dnů; doba započtená pracovníci do doby trvání pracovního poměru pro nárok na dovolenou na zotavenou: přes 15 roků*), i *úředně ověřená kopie „Přihlášky nároku na přídavky na děti“*, dle níž mu byly vypláceny tyto dávky uvedeným JZD do 31.12.1989 a do 30.3.1995 Sklárnou Anín, firma Antonín Rückl a synové s.r.o.

Ze zaslaných dávkových spisů vedených žalovanou o níže uvedených osobách ohledně doby pojištění získané v JZD Sokolovo Kounice ze založených Evidenčních listů o době činnosti v JZD a o prac. odměnách vyplývá (soud podotýká, že ne všechny údaje na nich uvedené jsou nyní čitelné, jelikož se nejedná o originály, ale pouze o naskenované listiny):

Ing. V. K., nar. X.: vykázaná doba pojištění od 19.7.1971 do 30.4.1986 (evid. list od 19.7.71 do 31.12.76 odeslán dne 10.12.86); dle OLDP ze dne 27.3.2009 získal do 10.10.2008, tj. do vzniku nároku na starobní důchod, dobu pojištění 47 roků a 195 dnů, přičemž od 19.7.1971 do 30.4.1986 získal celkem 5.400 dnů pojištění;

Ing. L. K., nar. X.: vykázaná doba pojištění od 1.4.1975 do 31.12.1989 (*původně nastoupil do JZD Poříčany, které se poté sloučilo do JZD Kounice*), v části „Přezkoušel pracovník ONV“ je uvedena zkratka Kub. u roku 1975 a 1977; dle OLDP ze dne 12.8.2009 získal do 5.10.2009, tj. do vzniku nároku na starobní důchod, dobu pojištění 46 roků a 83 dnů, přičemž má vykázanu nepřetržitě dobu pojištění po ukončení studia na vysoké škole od 14.8.1972 až do 4.10.2009;

J. Č., nar. X.: vykázaná doba pojištění od 1.9.1964 (člen JZD od 18.7.1967) do 31.5.1994, v části „Přezkoušel pracovník ONV“ je uvedena zkratka Kub. v letech 1964 až 1977; dle OLDP ze dne 10.5.2011 získal do 18.5.2011, tj. do vzniku nároku na starobní důchod, dobu pojištění 46 roků a 270 dnů, přičemž má vykázanu nepřetržitě dobu pojištění od 1.9.1964 do 17.5.2011;

V. K., nar. X.: vykázaná doba pojištění od 1.9.1968 do 31.5.1994, v části „Přezkoušel pracovník ONV“ je uvedena zkratka Kub. v letech 1968 až 1977; dle OLDP ze dne 25.5.2016 získal od 1.9.1968 do 26.5.2016, tj. do vzniku nároku na starobní důchod, dobu pojištění 47 roků a 280 dnů, přičemž má vykázanu nepřetržitě dobu pojištění od 1.9.1968 do 26.5.2016.

Zdejší soud také písemně kontaktoval shora jmenovaného *Ing. L. K.*, který v „Čestném prohlášení“ ze dne 27.3.2017 s úředně ověřeným podpisem uvedl následující:

V. Š. znám od doby, kdy se sloučilo JZD v Poříčanech a JZD v Taticích s JZD Kounice a od začátku roku 1978 se jednalo o JZD Sokolovo Kounice; v podstatě jsme se potkávali každý den, protože dílny a kanceláře JZD, kde jsme pracovali, byly vedle sebe, proto jsem mu vyhověl, když mne požádal o čestné prohlášení ohledně doby, kdy jsme v JZD Kounice oba pracovali, já ve funkci vedoucího ISO (informační systém organizace) a poté ekonoma družstva, on v dílnách jako opravář zemědělských strojů.

Kvůli problémům jmenovaného ohledně doby pojištění v JZD Kounice jsem získal informace i od bývalých kolegů: vedoucí mzdové účtárny (M. D.) a vedoucí PaM (J. B.), které v JZD Sokolovo Kounice pracovaly se mnou.

Paní *vedoucí mzdové účtárny* mi potvrdila, že evidenční listy na zápočet pro důchod se uzavíraly každým rokem a byly v termínu kontrolovány sociálním odborem ONV (Okresní národní výbor) Nymburk a po kontrole byly potvrzené vrácené JZD každý rok.

Pokud pracovník skončil v JZD, uzavřel se evidenční list k datu ukončení pracovního poměru a s průvodním dopisem se posílal na sociální odbor, který po kontrole roku všechny evidenční listy zpracoval a poslal do Prahy na centrálu (nyní ČSSZ). Možnost zpětného dohledání údajů byla cca po čtvrt roce od konce kalendářního roku jen na centrále. První tři měsíce bylo možné něco dohledat na soc. odboru ONV, kde úřednice zpracovávaly evidenční listy do seznamů pro centrálu a v rámci těchto tří měsíců také probíhaly kontroly v JZD.

Evidenční listy pracovník do ruky nedostal, měl oprávnění ho jen podepsat. Každý pracovník ale dostal zápočtový list, který musel s OP (občanský průkaz) předložit u nového zaměstnavatele. Zápočtový list si ponechal nový zaměstnavatel. Pracovník by si mohl udělat jen kopii, ale tenkrát kopie byla skoro nemožná; ještě pamatuji, jak se evidovaly kopírovací stroje a jejich použití.

Paní *vedoucí PaM* potvrdila postup ohledně evidenčních listů k důchodu, jak ostatně uvedla i vedoucí mzdové účtárny. Ty musely naše pracovnice mzdové účtárny JZD vždy po skončení roku uzavřít a předložit ke kontrole na sociálním odboru ONV. Proběhla kontrola, jak na sociálním odboru, tak u nás ve mzdové účtárně, kontrolovaly se jednotlivé evidenční listy a byl zpracován soupis za rok a organizaci, který sociální odbor posílal na centrálu. Z fyzické kontroly v JZD se udělal zápis, který musel být projednán na představenstvu družstva a nedostatky se musely řešit a to vše do 31.3. následujícího roku.

Zápočtové listy při ukončení zaměstnání byly vždy vyhotovovány v souladu s evidenčním listem pracovníka. Nebylo možné mít odchylné údaje v zápočtovém listu proti evidenčnímu listu, na chybu by přišel nový zaměstnavatel a taková chyba by se řešila minimálně na úrovni okresů, pokud ne přímo krajů. V dané době šlo o něco nemyslitelného, s vazbou na vážné finanční a personální opatření. Za správnost údajů v rámci JZD odpovídala mzdová účetní, která zpracovávala agendu daného pracovníka. Dále vedoucí mzdové účtárny, která měla povinnost jednotlivé mzdové účetní vést a kontrolovat, dále

vedoucí PaM, která podepisovala všechny kontrolní zápisy mzdové účtárny. Za ONV, soc. odbor, měly zodpovědnost pracovnice provádějící kontrolu, jejich vedoucí oddělení a vedoucí odboru sociálních věcí ONV.

Za celou dobu mé práce v JZD nepamatuji, že by vznikl problém, který by se musel řešit mimo JZD. Zjištěné nedostatky byly velmi rychle opraveny a předloženy opravené ještě během kontroly pracovnic soc. odboru, která v JZD probíhala většinou dva až tři dny. Také se na soc. odbor ONV odevzdávaly po najetí na strojní zpracování detailní sumáře výplat mezd za členy, zaměstnance a ostatní kategorie. To se dělalo přibližně od roku 1976-77. Na to navazovala další kontrola, zda jsou pracovníci správně zařazení a jsou vypláceni oprávněné mzdy. Se strojním zpracováním došlo i ke kategorizaci pracovníků podle tabulek, to se také kontrolovalo.

Do konce roku 1989 se veškeré prvotní doklady o mzdách a následné počítačové sestavy ukládaly měsíčně do šanonů, které se skladovaly v místnosti, kde byly děrovací stroje pro počítačové zpracování. Po přibližně ročním období se ukládaly do družstevního archivu, kde se ukládaly k ostatním dokumentům. Tuto činnost prováděly pracovnice mzdové účtárny, protože byly doklady občas potřeba, musely mít přehled, kde jsou uloženy.

Diskutoval jsem i o odpracovaných jednotkách s kolegyní, která mi potvrdila, že odpracované jednotky se vedly asi tak do roku 1966-68; potom se již přešlo na stejnou kategorizaci pracovníků, jako byla v celé republice. Jediný rozdíl byl ve zdanění výdělků, neboť JZD byla osvobozena od daně ze mzdy.

Na základě prvotní evidence a vypracovaných dokladů (v JZD se od roku 1976-77 už zpracovávaly přes počítače a dělaly se měsíčně za každého pracovníka), byly k dispozici strojové sjetiny výplatních pásek, mzdových listů, zápočtových a evidenčních listů a řada dalších dokladů, které bylo přechodem na strojní zpracování možné vyhotovovat měsíčně, čtvrtletně i ročně.

Možná, že by se mohlo něco najít v archívech soc. odboru ONV. V JZD určitě není nic z důvodů, které jsem zjistil od bývalých spolupracovníků. Značná část písemností bývalého JZD Sokolovo Kounice po rozdělení na menší družstva po roce 1990 byla uložena v jednom starším domě, který byl poté vrácen v restituci, a majitelé nejspíše písemnosti zlikvidovali, když se o ně nikdo nehlásil.

Z doby mého působení v JZD pamatuji jmenovitě na paní K. ze sociálního odboru ONV Nymburk, která chodila na kontroly do naší mzdové účtárny. Paní K. byla velice pečlivá a vše kontrolovala, takže jí zkontrolované údaje odpovídaly skutečností tehdy požadovaným zákonem, ať se jednalo o odpracování stanovených denních, měsíčních či ročních limitů/jednotek nebo výše minimální mzdy ve vztahu k nemocenskému a i důchodovému zabezpečení/pojištění jednotlivých osob pracujících v JZD. Někdy jsme měli i spory, ale pamatuji se na ni jako na velmi slušnou a hlavně věci znalou paní. Na OSSZ v Nymburce by snad mohl být ještě někdo, kdo pracoval na sociálním odboru ONV, neboť v předmětné době tam byla tam spousta mladších, než byla paní K. Pokud by se podařilo takovou pamětnici najít, měla by potvrdit popsáný postup.

Přijetí za člena neprobíhalo zcela paušálně. JZD Kounice mělo hodně velkou přidruženou výrobu a pracovníci z jednotlivých středisek byli přijímáni za členy postupně, určitou dobu byli zaměstnanci. U pracovníků pracujících v zemědělské výrobě (rostlinná a živočišná výroba, mechanizace a opravárenství) bylo členství více méně automatické. Jen v případech, když "šla s pracovníkem nedobrá pověst", tak byl chvíli zaměstnancem. Členské

knížky členů JZD se sice zpočátku vedly a členové je měli k dispozici, ale asi kolem roku 1968 se přestaly vést a vedla se už pouze evidence členů. Za mého působení v JZD již členské knížky nebyly. Byl veden seznam členů, který se upravoval podle četnosti schůzí představenstva JZD, kde se rozhodovalo o nových členech družstva, případně o odchodu členů z družstva. V. Š. byl členem JZD.

Navíc v době do konce roku 1989 musel každý pracovat, protože jinak by byl stíhán pro přečin či trestný čin příživnictví. Pan Š. skutečně pracoval v JZD, kde jsem byl vedoucím ISO a ekonomem, což jsem ostatně potvrdil i v čestném prohlášení společně s tehdejšími předsedou JZD ing. V. K., protože V. Š. jsem v podstatě potkával každý den.

V předmětné době Zápočtový list musel mít každý, tedy i V. Š. v roce 1990 po skončení práce v JZD musel předložit při nástupu do nového zaměstnání, jinak by s ním tehdy neuzavřeli nový pracovní poměr a navíc celková délka zaměstnání měla i vliv na délku každoročně poskytované dovolené na zotavenou. V případě V. Š. je celkem nepochopitelné, že ČSSZ nemá k dispozici žádný evidenční list o jeho zaměstnání za celou dobu jeho práce v JZD v letech 1972 - 1989, kdy v uvedené době zaměstnání nezměnil a v té době všechny evidenční listy byly začátkem každého roku kontrolovány pracovníci tehdejšího ONV, odbor sociálního zabezpečení, takže jejich obsah odpovídal tehdejšími předpisy. Přece se evidenční listy nemohly jen tak ztratit a přitom od žalobce vím, že doklady o jeho další době pojištění má ČSSZ k dispozici všechny kromě doby v JZD. Navíc já ani Ing. K. jsme žádné problémy se započtením doby práce v JZD neměli.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., *soudní řád správní (dále jen s.ř.s.)* soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.* Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení; zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo; zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

V této věci se žalobce podanou žalobou domáhal zrušení napadeného rozhodnutí z důvodů v ní uvedených. Soud pak na základě všech zjištěných skutečností v této věci dospěl k závěru o důvodnosti *žaloby proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 1.9.2016*, jímž zamítla námitky žalobce a rozhodnutí ze dne 14.3.2016 potvrdila, jelikož shledal, že jsou dány podmínky nejen pro zrušení napadeného rozhodnutí žalované ze dne 1.9.2016, ale i jemu předcházejícího rozhodnutí ze dne 14.3.2016 pro vady řízení spočívající v níže uvedených

důvodech a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 s.ř.s.), jak je uvedeno ve výroku I. rozsudku.

Jak již uvedla žalovaná v rozsáhlém odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 1.9.2016, tak i ve vyjádření k žalobě dne 23.1.2017, jak uvedeno shora, v namítaném období od 1.11.1972 do 1.1.1990 bylo sociální pojištění družstevních rolníků upraveno zákonem č. 103/1964 Sb., *o sociálním zabezpečení družstevních rolníků*, s účinností od 1.1.1976 pak zákonem č. 121/1975 Sb., *o sociálním zabezpečení*, a prováděcí vyhláškou č. 128/1975 Sb., přičemž rozsah pracovní činnosti potřebné pro zápočet kalendářního roku v důchodovém zabezpečení družstevních rolníků byl upraven vyhláškou č. 195/1964 Sb., jelikož pouhé členství v družstvu nezakládalo účast na nemocenském pojištění a i po 1.1.1976 byl zápočet kalendářního roku podmíněn splněním stanoveného rozsahu činnosti a počtem odpracovaných dnů.

V této věci dle názoru soudu s přihlédnutím ke všemu shora uvedenému se podařilo ze všech shromážděných listin zjistit rozhodné skutečnosti v takovém rozsahu, aby mohla být žalobci zhodnocena i doba jeho činnosti v JZD v požadované době od 1.11.1972 do 31.12.1989, tj. 17 roků a 65 dnů, i když není k dispozici příslušný evidenční list. Za rozhodující však lze považovat obsah úředně ověřeného „POTVRZENÍ O ZAMĚSTNÁNÍ“ (*ověřovací doložka pro vidimaci ze dne 4.3.2017*) vydaného organizací LESY ČR s.p., Lesní závod v Kašperských Horách, Dopravně mechanizační středisko, 341 81 Hartmanice, dne 31.3.1994, kde pracoval žalobce po ukončení zaměstnání v JZD, z něhož jednoznačně vyplývá, že pracovněprávní vztah trval od 2.1.1990 do 31.3.1994 (tj. 4 roky a 90 dnů) a celková délka zaměstnání činila 21 roků a 165 dnů (*také uvedeno: doba započtená pracovníkovi do doby trvání pracovního poměru pro nárok na dovolenou – přes 15 roků*), tudíž po odečtení uvedené doby získané u Lesů ČR se dojde k době 17 roků a 75 dnů, což je sice o 10 dnů více, než žalobce odpracoval v JZD, avšak nelze vyloučit početní chybu při součtu dnů ($65 + 90 = 155$ nikoli 165). Rovněž z úředně ověřené „Příhlášky nároku na přídatky na děti“ vyplývá zcela jednoznačně, že žalobci byly vypláceny tyto dávky nejprve na dceru V., nar. ..., a poté i na syna J., nar. ..., uvedeným JZD do 31.12.1989 (připojen i otisk razítka JZD a podpis příslušného pracovníka) a do 30.3.1995 firmou Antonín Rückl a synové s.r.o., Sklárna Anín (také připojen otisk razítka a podpis příslušného pracovníka).

Dále žalobce prokázal další dobu pojištění, když z ověřené kopie „Vojenské knížky“ vyplývá, že vykonal od 2.4.1973 do 28.3.1975 vojenskou základní službu a poté vojenská cvičení od 3. do 23.5.1983 a od 13.2. do 12.3.1987, i když se jedná o dobu, která spadá do doby jeho činnosti v JZD.

Všechny zjištěné skutečnosti shora uvedené a obsažené v těchto listinách:

- *Potvrzení o zaměstnání (tzv. zápočtový list) vydané Lesy ČR,*
- *Příhláška nároku na přídatky na děti,*
- *Dohoda o dočasném užívání bytu ze dne 7.12.1977 na dobu dvou let pro žalobce, člena JZD,*
- *Svářečský průkaz žalobce (razítka a podpis zaměstnavatele k 1.1.1981 – JZD i zkouška dne 10.9.1988 v JZD),*

- lékařská zpráva ze dne 23.2.1973 ošetřujícím lékaři (uveden zaměstnavatel JZD) i kopie části zdravotní dokumentace žalobce z let 1983-1989, kde je uvedeno, že pracuje v JZD,
- Čestné prohlášení bývalého ekonoma JZD Ing. L. K. ze dne 27.3.2017,
i výsledek rozsáhlého šetření žalované v rámci řízení o námitkách žalobce proti rozhodnutí ze dne 14.3.2016 společně s čestnými prohlášení shora uvedených spolupracovníků žalobce, kteří mají dobu činnosti v JZD započtenou na základě evidenčních listů, což vyplývá i z dávkových spisů vedených žalovanou ohledně nich a zapůjčených v této věci pro soudní řízení, tvoří dle názoru soudu ucelený řetěz prokazující dobu činnosti žalobce v JZD v době od 1.11.1972 do 31.12.1989 v rozsahu 17 roků a 65 dnů a jejím započtením tak získá potřebnou dobu pojištění pro přiznání jím požadovaného starobního důchodu před dosažením důchodového věku od 2.2.2016. Sama žalovaná nezpochybňovala skutečnost, že žalobce v JZD v předmětné době pracoval, avšak s ohledem na platné předpisy v té době požadovala doklad prokazující, že se jednalo skutečně o dobu pojištění splňující příslušné požadavky. Za důležitou skutečnost svědčící pro vyhovění žalobě považuje soud i to, že kontrola údajů v evidenčních listech byla každoročně prováděna pracovníky ONV, po určitou dobu i paní K., kterou jako velmi pečlivou označila její tehdejší spolupracovnice a současná pracovnice OSSZ Nymburk Z. R. i Ing. L. K., který vykonával v JZD funkci i ekonoma, tudíž byl o výsledcích kontrol ONV z titulu této funkce informován. Z těchto důvodů proto lze vzít údaje uvedené v tzv. zápočtovém listu od Lesů ČR úředně ověřeném za dostatečně průkazné ohledně doby pojištění u předchozího zaměstnavatele, tj. JZD, neboť vycházejí z celkové délky zaměstnání tam uvedené, která nepochybně vycházela z údajů uvedených na tzv. zápočtovém listu vyhotoveném JZD, tj. předchozího zaměstnavatele žalobce, bez něhož by nemohl být uzavřen nový pracovněprávní vztah dle tehdy platných předpisů. Tyto skutečnosti jsou navíc podpořené i zjištěními ohledně doby pojištění v předmětné době vyplývající z evidenčních listů spolupracovníků žalobce J. Č. (*automechanik*) a V. K. (*opravář zemědělských strojů*), tedy také členů JZD, kteří s ním pracovali v dílně JZD a mají tuto dobu plně započtenou, stejně tak jako Ing. L. K. i Ing. V. K.

Žalobce, na němž spočívá důkazní břemeno, se rovněž velmi snažil sehnat potřebné listiny i pátráním v různých archivech, v čemž byl úspěšný - např. nalezení velmi důležitého Potvrzení o zaměstnání z roku 1994 od Lesů ČR uloženého v archivu firmy Rückl a synové, která je nyní v konkurzním řízení, když do sklárny této firmy v Aníně nastoupil po ukončení zaměstnání v organizaci Lesy ČR. Soud však musí konstatovat, že vykázání získané doby pojištění v JZD však žalobce nemohl žádným způsobem ovlivnit, neboť tato povinnost spočívala na příslušných pracovnících/členech JZD. Dle soudu ale nemůže jít k tíži žalobce případné nesplnění zákonné povinnosti zaměstnavatele, tj. již zaniklého JZD bez likvidace, či situace, že svoji povinnost sice JZD splnilo, ale evidenční list se ztratil při jeho postoupení ONV či nynější ČSSZ či nebyl správně založen, protože v případě jeho evidence u ČSSZ by se započtení předmětné doby nemusel žalobce dožadovat žalobou podanou u soudu.

Dle názoru soudu doba činnosti (pojištění) žalobce v JZD v předmětné době byla prokázána právě uvedeným Potvrzením o zaměstnání vyhotoveným organizací Lesy ČR, u níž žalobce nastoupil od 2.1.1990 po ukončení činnosti v JZD. Jak je všeobecně známo i žalované, v té době nebylo možno uzavřít nový pracovněprávní vztah bez tohoto potvrzení a jelikož v něm byla uvedena celková doba zaměstnání vycházející z předloženého dokladu o

předchozím zaměstnání, pouhým odečtením doby získané u tohoto zaměstnavatele se dojde k době získané u předchozího zaměstnavatele, tj. JZD. Zjištěný rozdíl 10 dnů oproti době zaměstnání v JZD v uvedeném období ale soud nepovažuje za skutečnost, která je schopna zabránit tomu, aby doba 17 roků a 65 dnů byla žalobci započtena do celkové doby pojištění jím získané s ohledem na všechny zjištěné skutečnosti (*evidovaná doba pojištění před a po činnosti v JZD*), byť nejsou známy příjmy žalobce v této době. Tudíž pouze při výpočtu výše důchodu bude v souladu s příslušnými předpisy doba od 1.1.1986 do 31.12.1989 vykázána jako doba vyloučená, aby nedošlo k tzv. rozmělnění příjmů získaných žalobcem u dalších zaměstnavatelů, kdy je výše jeho příjmu uvedena v evidenčních listech. Nelze totiž připustit, aby byl postižen žalobce kvůli tomu, že příslušný evidenční list o době jeho činnosti v JZD nemá žalovaná k dispozici, jelikož tuto situaci žalobce žádným způsobem nezapříčinil a ani ji nemohl žádným způsobem ovlivnit. Tato situace však žalobci způsobila značné problémy, kdy mu nebyl právě kvůli této chybějící době pojištění přiznán požadovaný starobní důchod. Je otázkou, kdo předmětnou situaci způsobil, avšak s odstupem doby není šance potřebné zjistit; možný mohl být i vliv doby po 17.11.1989, kdy došlo k závažným společenským změnám v ČR a i k určitému chaosu i ve správních orgánech. Zarážející je skutečnost, že v současné době není možno nikde dohledat písemnosti uvedeného JZD, které správně měly být uloženy v příslušném archivu a nikoli tak, jak uvedl Ing. L. K. ve svém čestném prohlášení.

Základním podkladem pro prokázání doby pojištění a výše příjmů z něho je sice ELDZ, ten ale není veřejnou listinou, takže není pouze výlučným důkazem či důkazem vyšší důkazní hodnoty a nesvědčí mu ani nevyvratitelná domněnka pravdivosti, pouze je způsobilý dokládat pravdivost tvrzených skutečností (zaměstnavatelem), jak ostatně vyjádřil i Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 3Ads 81/2010-493 ze dne 13.1.2011.

Ze všech uvedených důvodů proto soud shledal žalobu důvodnou, jelikož měl k dispozici listiny, z nichž vyplývají skutečnosti potřebné pro započtení doby pojištění ohledně činnosti žalobce v JZD Sokolovo v Kounicích od 1.11.1972 do 31.12.1989, proto i z důvodu ekonomičnosti řízení a jeho nákladů rozhodl bez jednání a zrušil napadené rozhodnutí žalované ze dne 1.9.2016 a i předcházející rozhodnutí ze dne 14.3.2016 pro vady řízení spočívající v nezapočtení další doby pojištění.

Žalovaná tedy vydá nové rozhodnutí, jímž vyhová žádosti žalobce, a do doby pojištění mu započte i jím požadovanou dobu činnosti u předmětného JZD v době od 1.11.1972 do 31.12.1989, což bude mít nepochybně vliv zejména na celkovou dobu pojištění a i na výši požadovaného starobního důchodu, když dle soudu v tomto soudním řízení z důvodů shora uvedených žalobce prokázal jiným způsobem, že v uvedené době vykonával činnost v JZD v požadovaném rozsahu, jak ostatně žalované tvrdil i v předchozí době a na podporu svých tvrzení předložil listiny i čestná prohlášení shora uvedených osob, které však žalovaná jako průkazné neuznala na rozdíl od soudu, jemuž byly předloženy i jiné písemnosti potvrzující žalobcem tvrzené skutečnosti, zejména Potvrzení o zaměstnání vyhotovené Lesy ČR. Soud rovněž nepřehlédl, že žalovaná v rámci řízení o námitkách provedla rozsáhlé šetření, ale bez potřebného výsledku. Vydáním nového rozhodnutí bude žalovaná realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 111/2016-80 ze dne 10.4.2017.

Soud ještě podotýká, že právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s. a připomíná, že dle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. *v této věci k datu 1.9.2016*, když v té době již existovaly doklady o výkonu základní vojenské služby žalobce i jeho účasti na následných vojenských cvičeních (*vojenská knížka*) a stejně tak i tzv. zápočtový list vyhotovený tehdejším zaměstnavatelem žalobce (*Lesy ČR*) dne 31.3.1994 obsahující rozhodující skutečnosti v této věci za situace, kdy není k dispozici evidenční list o době činnosti žalobce v JZD v předmětné době, ale tyto doklady neměla žalovaná k dispozici, proto je nemohla zohlednit.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce však nepožadoval žádné náklady tohoto řízení, proto žádnému z účastníků nebyla náhrada nákladů řízení přiznána (*výrok II.rozsudku*).

Poučení : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Plzni dne 10. dubna 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně